

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 grudnia 2018 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie
w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia WSA

Sędzia WSA

Sędzia WSA

Andrzej Góraj

Ewa Kwiecińska (spr.)

Piotr Borowiecki

po rozpoznaniu w trybie uproszczonym w dniu 10 grudnia 2018 r.
sprawy ze skargi Stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog Polska z siedzibą
w Warszawie
na bezczynność Prokuratora Krajowego
w przedmiocie rozpoznania wniosku z dnia 29 maja 2018 r. o udostępnienie informacji
publicznej

1. zobowiązuje Prokuratora Krajowego do rozpatrzenia wniosku skarżącego Stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog Polska z siedzibą w Warszawie z dnia 29 maja 2018 r. o udostępnienie informacji publicznej, w terminie 14 dni od dnia doręczenia prawomocnego wyroku wraz z aktami sprawy;
2. stwierdza, że bezczynność organu nie miała miejsca z rażącym naruszeniem prawa;
3. zasądza od Prokuratora Krajowego na rzecz skarżącego Stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog Polska z siedzibą w Warszawie kwotę 100 (słownie: sto) złotych, tytułem zwrotu uiszczanego wpisu od skargi.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem

Agnieszka Wiechowicz

sekretarz sądowy

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 29 maja 2018 r., przesłanym za pośrednictwem platformy ePUAP, Stowarzyszenie Sieć Obywatelska Watchdog Polska zwróciło się do Prokuratury Krajowej o udostępnienie informacji publicznej w zakresie:

1. kto (imię i nazwisko), na podstawie art. 12 § 1 i 2 ustawy Prawo o prokuraturze miał dostęp do akt prowadzonych postępowań (pisownia oryginalna) w sprawie katastrofy smoleńskiej oraz postępowaniach dotyczących badania katastrofy smoleńskiej – w odniesieniu do poszczególnych sygnatur ww. spraw,
2. kto (imię i nazwisko), na podstawie art. 12 § 1 i 2 ustawy Prawo o prokuraturze otrzymał informacje i jakie o prowadzonych postępowaniach w sprawie katastrofy smoleńskiej oraz w postępowaniach dotyczących badania katastrofy smoleńskiej – w odniesieniu do poszczególnych sygnatur ww. spraw.

Pismem z dnia 12 czerwca 2018 r., sygn. akt PK I Ip 221.2018, Prokuratura Krajowa poinformowała wnioskujące Stowarzyszenie, że wszystkie postępowania prowadzone przez Zespół Śledczy nr 1 są śledztwami w toku, a dostęp do dokumentów i informacji z akt toczących się postępowań przygotowawczych reguluje art. 156 § 5 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2017 r., poz. 1904 ze zm.). Przepis ten ma charakter szczególny (*lex specialis*) i wyłącza zastosowanie w tej sprawie powołanej ustawy o dostępie do informacji publicznej.

W dniu 26 czerwca 2018 r. do Prokuratury Krajowej wpłynęła skarga Stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog Polska z dnia 20 czerwca 2018 r. na bezczynność w przedmiocie wniosku o udostępnienie informacji publicznej z dnia 29 maja 2018 r., w której Stowarzyszenie zarzuciło naruszenie:

- art. 10 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (dalej „EKPC”) poprzez odmowę ujawnienia wnioskowanych informacji, co stanowi naruszenia wolności pozyskiwania informacji i jej rozpowszechniania, a tym samym prowadzenia debaty publicznej o jednym z ważniejszych postępowań ostatnich lat w Polsce,
- art. 61 ust. 1 i 2 Konstytucji RP w zakresie jakim wyłączono jawność o osobach, które miały dostęp do akt i informacji z akt postępowania dotyczącego zbadania przebiegu katastrofy smoleńskiej,

- art. 1 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej w zakresie, jakim organ wskazał, że art. 156 § 5 Kodeksu postępowania karnego stanowi odrębną procedurę wykluczającą stosowanie u.d.i.p.,
- art. 5 ust. 3 u.d.i.p. poprzez odmowę dostępu do informacji o sprawie w zakresie jakim przepis ten wyklucza możliwość odmowy udzielenia informacji o sprawie dotyczącej władz publicznych i innych podmiotów wykonujących zadania publiczne albo osób pełniących funkcje publiczne w zakresie zadań lub funkcji,
- art. 5 ust. 1 w zw. z art. 16 ust. 1 i 2 u.d.i.p. w zakresie jakim w przypadku powołania tajemnicy Organ zobowiązany jest do wydania decyzji odmownej udostępnienia informacji publicznej.

Podnosząc te zarzuty, Stowarzyszenie wniosło o zobowiązanie do wykonania wniosku z 29 maja 2018 r. i zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu skargi Stowarzyszenie Sieć Obywatelska Watchdog Polska podniosło, że wprowadzenie regulacji art. 156 k.p.k. nie uniemożliwia osobom niebędącym stronami postępowania karnego korzystania z uprawnień przewidzianych w u.d.i.p. Jako potwierdzenie swojego stanowiska przywołało obszernie fragmenty uzasadnienia wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia 7 grudnia 2017 r., sygn. akt II SAB/Sz 144/17. Stowarzyszenie podkreśliło też, że złożony wniosek dotyczy kwestii fundamentalnych dla Polski i trudno przyjąć, że tak podstawowe informacje o dostępie do informacji o toczącym się postępowaniu nie mogą być poddane debacie publicznej. W dalszej części uzasadnienia Stowarzyszenie przywołało judykaty Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, wskazując, że prawo do informacji jest częścią prawa wyrażonego w art. 10 ust. 1 EKPC. Konkludując, Stowarzyszenie stwierdziło, że działanie organu należy uznać za celowe i nieuzasadnione ograniczenie prawa do wiedzy o działaniach państwa w sprawie mającej ogromne znaczenie dla opinii publicznej.

W ocenie organu skarga Stowarzyszenia nie jest zasadna i winna zostać oddalona.

W pierwszej kolejności Prokurator Krajowy wskazał, że kwestie dotyczące prowadzonych postępowań przygotowawczych związanych z katastrofą rządowego samolotu pod Smoleńskiem na terytorium Federacji Rosyjskiej pozostają w kompetencjach Prokuratora Generalnego. W związku z tym właściwym organem w tej sprawie jest Prokurator Generalny, a nie Prokurator Krajowy.

Wnioskowane przez Stowarzyszenie informacje dotyczą będących w toku postępowań przygotowawczych, w których gromadzone są również dokumenty wskazujące na realizację procesowych praw stron tych postępowań oraz dokumenty związane z udostępnianiem akt i materiałów z akt osobom innym niż strony na podstawie przepisów szczególnych.

Organ podkreślił, że przepis art. 1 ust. 2 u.d.i.p. stanowi, że przepisy ustawy nie naruszają przepisów innych ustaw określających odmienne zasady i tryb dostępu do informacji będących informacjami publicznymi, pod warunkiem że nie ograniczają obowiązków przekazywania informacji publicznej do centralnego repozytorium informacji publicznej, o której mowa w art. 9b ust. 1. Oznacza to, że stosowanie przepisów u.d.i.p. jest niedopuszczalne wówczas, gdy żądane informacje, mające charakter informacji publicznych, mogą być udostępnione w innym trybie. Przepis ten świadczy o tym, że ustawodawca zdecydował się na przyznanie prymatu obowiązującym już ustawom, które ograniczają w różnym zakresie dostęp do informacji publicznej oraz takim, które określają szczególny – odrębny od przewidzianego w u.d.i.p. – tryb dostępu do informacji.

Taką szczególną regulacją jest ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2017 r., poz. 1904 ze zm.), zwana dalej k.p.k., która w art. 156 § 5 i 5a przewiduje zasady, tryb i formę udostępniania dokumentów zgromadzonych w aktach postępowania przygotowawczego jego stronom i innym osobom. W myśl art. 156 § 5 k.p.k., jeżeli nie zachodzi potrzeba zabezpieczenia prawidłowego toku postępowania lub ochrony ważnego interesu państwa, w toku postępowania przygotowawczego stronom, obrońcom, pełnomocnikom i przedstawicielom ustawowym udostępnia się akta, umożliwia sporządzanie odpisów lub kopii oraz wydaje odpłatnie uwierzytelnione odpisy lub kopie; prawo to przysługuje stronom także po zakończeniu postępowania przygotowawczego. W przedmiocie udostępnienia akt, sporządzenia odpisów lub kopii lub wydania uwierzytelnionych odpisów lub kopii prowadzący postępowanie przygotowawcze wydaje zarządzenie. W wypadku odmowy udostępnienia akt pokrzywdzonemu na jego wniosek należy poinformować go o możliwości udostępnienia mu akt w późniejszym terminie. Z chwilą powiadomienia podejrzanego lub obrońcy o terminie końcowego zaznajomienia z materiałami postępowania przygotowawczego pokrzywdzonemu, jego pełnomocnikowi lub przedstawicielowi ustawowemu nie można odmówić udostępnienia akt, umożliwienia sporządzania odpisów lub kopii oraz wydania odpisów lub kopii. Za zgodą prokuratora akta w toku postępowania przygotowawczego mogą być w wyjątkowych wypadkach

udostępnione innym osobom. Prokurator może udostępnić akta w postaci elektronicznej. Oznacza to, że przepisy k.p.k., które w sposób pełny regulują kwestie dostępu do dokumentów z akt trwającego postępowania przygotowawczego, wyłączają w tym zakresie stosowanie trybu i formy z u.d.i.p. Przepis ten zatem odmiennie normuje kwestię udostępniania określonych informacji publicznych, zawartych w aktach pozostających w toku postępowań przygotowawczych.

Prokurator Krajowy zwrócił też uwagę, iż w uchwale z dnia 9 grudnia 2013 r., sygn. akt I OPS 7/13, Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, że przepisy art. 156 § 1, 5 i 5a k.p.k. oraz art. 525 k.p.c. i § 94 regulaminu w stosunku do wszystkich, a nie tylko stron postępowania, w odniesieniu do tych dokumentów, które są informacją publiczną i znajdują się w aktach spraw cywilnych, karnych i aktach trwającego postępowania przygotowawczego są przepisami szczególnymi, o których mowa w art. 1 ust. 2 u.d.i.p. i nie ma do nich zastosowania ustawa o dostępie do informacji publicznej. Przyjęcie, że w pozostałych przypadkach strona postępowania, której żywotnych interesów dotyczy sprawa, uzyskuje dostęp do akt na innych zasadach, bardziej sformalizowanych niż osoby działające w oparciu o art. 10 u.d.i.p., byłoby naruszeniem zasady równości zapisanej w art. 32 ust. 1 Konstytucji RP.

Prokurator Krajowy w pełni podzielił stanowisko NSA wyrażone w tej uchwale, wskazując ponadto, że jej uzasadnienie stanowi integralną jej część. W związku z tym za chybiony uznał zarzut naruszenia przez organ art. 1 ust. 2 u.d.i.p. oraz art. 10 ust. 1 EKPC.

Niesłuszne są również zarzuty naruszenia art. 5 ust. 3 i art. 5 ust. 1 w zw. z art. 16 ust. 1 i 2 u.d.i.p. Organ podkreślił, że na gruncie powołanej ustawy o dostępie do informacji publicznej wniosek o udostępnienie informacji publicznej może być załatwiony przez udostępnienie informacji publicznej w drodze czynności materialno-technicznej, poinformowanie wnioskodawcy, że żądanie informacyjne nie stanowi informacji publicznej, podmiot nie jest zobowiązany do udzielenia wnioskowanej informacji albo, że nie dysponuje daną informacją lub że w sprawie ma zastosowanie odmienny tryb dostępu, bądź też przez odmowę udostępnienia informacji lub umorzenie postępowania w drodze decyzji administracyjnej. Zgodnie natomiast z art. 16 ust. 1 u.d.i.p. podmiot zobowiązany do udzielenia informacji publicznej wydaje decyzję administracyjną jedynie w przypadku odmowy jej udostępnienia oraz w przypadku umorzenia postępowania. Oznacza to, że decyzja administracyjna może być wydana tylko wówczas, gdy następuje odmowa udzielenia informacji publicznej z uwagi na ustawowe podstawy określone w art. 5 ust. 1 i 2 tej ustawy bądź przeszkody do jej

udostępnienia w określony sposób lub w określonej formie – art. 14 ust. 2 ustawy (por. m.in. wyrok NSA z dnia 5 lutego 2008 r., sygn. I OSK 807/07, wyrok WSA w Poznaniu z dnia 19 września 2014 r., sygn. II SA/Po 608/14 CBOSA). Forma decyzji nie jest więc właściwa w przypadku poinformowania wnioskodawcy, że z uwagi na regulację zawartą w innej ustawie nie znajduje zastosowania ustawa o dostępie do informacji publicznej. Wobec powyższego nieuprawniona jest ocena wnioskującego Stowarzyszenia odnośnie celowego i nieuzasadnionego ograniczenia prawa do wiedzy o działaniach państwa ze strony organu. Organ podkreślił, że rozpoznał wniosek Stowarzyszenia w terminie, dokonując jego oceny w kontekście przepisów u.d.i.p.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 1 § 1 i § 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. z 2017 r., poz. 2188 ze zm.), sądy administracyjne sprawują wymiar sprawiedliwości przez kontrolę zgodności z prawem działalności administracji publicznej, która w myśl art. 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1302), dalej „P.p.s.a.”, odbywa się na zasadach określonych w przepisach tej ustawy.

Skarga zasługuje na uwzględnienie.

W sprawie niniejszej, z uwagi na przedmiot zaskarżenia, należy mieć na uwadze przepisy ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (tekst jedn. Dz. U. z 2016 r., poz. 1764), dalej „u.d.i.p.”, która kształtuje prawo do informacji publicznej, a także określa zasady i tryb jej udostępniania (art. 1-2 u.d.i.p.). Kognicja sądów administracyjnych do rozpoznania skarg na bezczynność w takich sprawach wynika z art. 3 § 2 pkt 4 i 8 P.p.s.a., zaś potwierdza ją dodatkowo brzmienie art. 21 u.d.i.p.

Stosownie do treści art. 149 § 1 P.p.s.a., sąd, uwzględniając skargę na bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania przez organy w sprawach określonych w art. 3 § 2 pkt 1-4a, zobowiązuje organ do wydania w określonym terminie aktu lub interpretacji lub dokonania czynności, lub stwierdzenia albo uznania uprawnienia lub obowiązku wynikających z przepisów prawa. Jednocześnie sąd stwierdza, czy bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania miały miejsce z rażącym naruszeniem prawa. W myśl art. 149 § 2 P.p.s.a., sąd, w przypadku,

o którym mowa w § 1, może ponadto orzec z urzędu albo na wniosek strony o wymierzeniu organowi grzywny w wysokości określonej w art. 154 § 6 P.p.s.a.

Wniosek o udostępnienie informacji publicznej podlega rozpatrzeniu w drodze czynności materialno-technicznej, w rozumieniu art. 3 § 2 pkt 4 P.p.s.a. lub decyzji administracyjnej (art. 3 § 2 pkt 1 P.p.s.a.). Oczywistym zatem jest, że w przypadku niepodjęcia przez adresata wniosku takich prawnych form działania, strona może zwalczać stan jego opieszałości w drodze skargi na bezczynność w trybie art. 3 § 2 pkt 8 P.p.s.a. Strona ma prawo kwestionowania bezczynności organu zawsze, gdy uznaje, że żądane przez nią informacje są informacjami publicznymi i powinny być jej udostępnione w trybie u.d.i.p. W przypadku takiej skargi, sąd dokonuje kwalifikacji żądanych informacji i w zależności od ich charakteru, podejmuje stosowne rozstrzygnięcie. Stwierdzając lub nie stwierdzając bezczynności organu w przedmiocie udostępnienia informacji publicznej, ocenia wówczas prawidłowość dokonania przez organ kwalifikacji wniosku, zapewniając stronie niezbędną ochronę sądową w zakresie dostępu do informacji publicznej.

Złożona w niniejszej sprawie skarga na bezczynność została przez Sąd rozpoznana na posiedzeniu niejawnym w trybie uproszczonym. Od dnia 15 sierpnia 2015 r. obowiązuje bowiem regulacja art. 119 pkt 4 P.p.s.a., zgodnie z którą sprawa może być rozpoznana w trybie uproszczonym jeżeli przedmiotem skargi jest bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania. Oznacza to, że w przypadku skarg na bezczynność w obecnym stanie prawnym skierowanie ich do rozpoznania w trybie uproszczonym na posiedzeniu niejawnym nie jest uzależnione od wniosku strony.

Skarga na bezczynność ma na celu doprowadzenie do wydania przez organ administracji oczekiwanego przez stronę aktu lub podjęcia określonej czynności. Skarga taka wnoszona jest wówczas, gdy organ wprowadzi prowadzi postępowanie, ale – mimo ustawowego obowiązku – nie kończy go wydaniem stosownego aktu ani nie podejmuje właściwej czynności, której domaga się strona (por. B. Dauter, B. Gruszczyński, A. Kabat, M. Niezgódka-Medek „Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Komentarz”, publ. LEX nr 148427 i nr 148280). Dla stwierdzenia bezczynności organu w zakresie wydania stosownego aktu lub podjęcia czynności nie ma znaczenia fakt, z jakich powodów organ zwleka z realizacją wniosku, a w szczególności, czy zwłoka spowodowana jest zawinioną lub też niezawinioną opieszałością organu. Istotne bowiem jest, że organ dopuszcza się zwłoki w rozpatrzeniu wniosku, a jego procedowanie wydłuża czas oczekiwania przez stronę na rozstrzygnięcie sprawy.

Natomiast okoliczności, które powodują zwłokę organu oraz jego działania w toku rozpoznawania sprawy (jak też zaniechania) oraz stopień przekroczenia terminów, wpływają na ocenę, czy istniejąca beczynność miała miejsce z rażącym naruszeniem prawa czy też nie. Przy czym Sąd bierze pod uwagę stan sprawy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy.

Przedmiotem skargi wniesionej w niniejszej sprawie jest beczynność Prokuratora Krajowego w zakresie rozpoznania wniosku skarżącego z dnia 29 maja 2018 r. o udostępnienie informacji publicznej złożonego w trybie ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej.

Ustawa o dostępie do informacji publicznej służy realizacji konstytucyjnego prawa dostępu do wiedzy na temat funkcjonowania organów władzy publicznej. Używając w art. 2 ust. 1 ustawy pojęcia „każdemu”, ustawodawca precyzuje zastrzeżone w Konstytucji obywatelskie uprawnienie, wskazując, że każdy może z niego skorzystać na określonych w tej ustawie zasadach. Ustawa ta reguluje zasady i tryb dostępu do informacji, mających walor informacji publicznych, wskazuje, w jakich przypadkach dostęp do informacji publicznej podlega ograniczeniu oraz kiedy żądane przez wnioskodawcę informacje nie mogą zostać udostępnione. Oczywiście ustawa znajduje zastosowanie jedynie w sytuacjach, gdy spełniony jest jej zakres podmiotowy i przedmiotowy. Zakres podmiotowy wyznacza wykonywanie zadań publicznych przez adresata wniosku (art. 4 ust. 1 u.d.i.p.), zaś zakres przedmiotowy obejmuje pojęcie „informacji publicznej” (art. 1 ust. 1 i art. 6 u.d.i.p.).

Wobec treści art. 4 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p. nie budzi wątpliwości, że Prokurator Krajowy jest zobowiązany do udzielenia informacji publicznej i w tej sytuacji została spełniona przesłanka podmiotowa.

Pojęcie informacji publicznej ustawodawca określił w art. 1 ust. 1 i art. 6 u.d.i.p. W myśl tych przepisów informacją publiczną jest każda informacja o sprawach publicznych, a w szczególności o sprawach wymienionych w art. 6 u.d.i.p. Uwzględniając wszystkie aspekty wynikające z treści tych przepisów, należy przyjąć, że informacją publiczną jest każda informacja dotycząca sfery faktów i danych publicznych, a więc każda wiadomość wytworzona lub odnoszona do władz publicznych, a także wytworzona lub odnoszona do innych podmiotów realizujących funkcje publiczne w zakresie wykonywania przez nie zadań publicznych i gospodarowania mieniem komunalnym lub majątkiem Skarbu Państwa. Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 4 lit. a u.d.i.p., udostępnieniu podlega informacja publiczna, w szczególności o danych publicznych, w tym: treść i postać dokumentów urzędowych.

W niniejszej sprawie wnioskodawca jako podstawę prawną działań prokuratury polegających na udostępnieniu akt postępowań przygotowawczych oraz udzielaniu informacji o wskazanych postępowaniach przygotowawczych, do których odnosił się wniosek z dnia 29 maja 2018 r., wskazał przepis art. 12 § 1 i 2 ustawy – Prawo o prokuraturze.

Stosownie do art. 12 § 1 tej ustawy Prokurator Generalny, Prokurator Krajowy lub inni upoważnieni przez nich prokuratorzy mogą przedstawić organom władzy publicznej, a w szczególnie uzasadnionych przypadkach także innym osobom, informacje dotyczące działalności prokuratury, w tym także informacje dotyczące konkretnych spraw, jeżeli informacje takie mogą być istotne dla bezpieczeństwa państwa lub jego prawidłowego funkcjonowania.

Prokurator Generalny oraz kierownicy jednostek organizacyjnych prokuratury mogą przekazać mediom osobiście lub upoważnić w tym celu innego prokuratora, informacje z toczącego się postępowania przygotowawczego lub dotyczące działalności prokuratury, z wyłączeniem informacji niejawnych, mając na uwadze ważny interes publiczny (art. 12 § 2).

Wnioskodawca ubiega się zatem o udostępnienie mu informacji o działaniach prokuratury podejmowanych w związku z przedmiotowymi postępowaniami przygotowawczymi na podstawie art. 12 § 1 i 2 ustawy – Prawo o prokuraturze. Chodzi tu zatem o informacje przedstawione organom władzy publicznej, a także innym osobom – jeżeli informacje takie mogły być istotne dla bezpieczeństwa państwa lub jego prawidłowego funkcjonowania (art. 12 § 1) oraz informacje przekazywane mediom z uwagi na ważny interes publiczny (art. 12 § 2). Informacja o powyżej wskazanych działaniach jest, zdaniem Sądu, informacją publiczną. Tym samym spełniona została przesłanka przedmiotowa. Zwrócić ponadto należy uwagę, że również pytanie o dostęp do akt postępowań przygotowawczych winno być, zgodnie z żądaniem zawartym we wniosku, analizowane poprzez pryzmat art. 12 § 1 i 2 ustawy – Prawo o prokuraturze.

Wobec powyższego w sprawie tak opisanych działań prokuratury nie ma zastosowania przepis art. 156 § 5 i 5a k.p.k. Przepis art. 156 § 5 k.p.k. dotyczy bowiem udostępniania akt sprawy, w toku postępowania przygotowawczego, stronom, obrońcom, pełnomocnikom i przedstawicielom ustawowym. Art. 156 § 5a k.p.k. dotyczy natomiast udostępniania akt sprawy podejrzanemu i jego obrońcy w razie złożenia w toku postępowania przygotowawczego wniosku o zastosowanie albo przedłużenie tymczasowego aresztowania. Zawarty zatem w odpowiedzi na skargę wywód organu Sąd uznaje za chybiony w tym znaczeniu, że nieodnoszący się do żądania wniosku.

W sytuacji, gdy wniosek dotyczy informacji będącej informacją publiczną, tak jak w niniejszej sprawie, organ ma obowiązek: 1) udostępnić tę informację w formie czynności materialno-technicznej, co winno nastąpić bez zbędnej zwłoki, nie później niż w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku oraz w sposób i w formie zgodnej z wnioskiem; 2) wydać, na podstawie art. 16 ust. 1 u.d.i.p., decyzję o odmowie jej udostępnienia w razie uznania, że zachodzą podstawy do takiej odmowy, 3) udzielić informacji, o których mowa w art. 13 ust. 2 i art. 14 ust. 2 u.d.i.p., wyjaśniając przyczyny braku możliwości udostępnienia informacji w terminie bądź zgodnie z wnioskiem, przy jednoczesnym wskazaniu, w jakim terminie, w jaki sposób lub w jakiej formie informacja może być udostępniona niezwłocznie lub 4) poinformować pisemnie wnioskodawcę, że nie posiada żądanej informacji.

Natomiast jeżeli objęta wnioskiem informacja nie ma charakteru informacji publicznej, który to przypadek w niniejszej sprawie nie zachodził, organ ma obowiązek powiadomić o tym pisemnie wnioskodawcę, przy czym powiadomienie to nie jest dokonywane w formie decyzji administracyjnej.

Rozpatrując skargę na beczynność Prokuratora Krajowego w przedmiocie rozpatrzenia wniosku z dnia 29 maja 2018 r., Sąd stwierdził, iż organ nie udostępnił żądanej informacji, ani nie wydał decyzji odmownej, błędnie natomiast poinformował stronę, że do udostępnienia żądanej informacji nie ma zastosowania u.d.i.p.

Sąd stwierdził jednocześnie, że w stanie faktycznym tej sprawy beczynności Prokuratora Krajowego nie można przypisać charakteru rażącego naruszenia prawa. Oceniając tę kwestię Sąd miał na uwadze, że rażące naruszenie prawa oznacza wadliwość o szczególnie dużym ciężarze gatunkowym i ma miejsce w razie oczywistego lekceważenia wniosków skarżącego i jawnego braku woli do załatwienia sprawy, jak też w razie ewidentnego niestosowania przepisów prawa, czy opóźnienia w podejmowanych czynnościach pozbawionego jakiegokolwiek racjonalnego uzasadnienia. W rzeczonej sprawie nie sposób dopatrzeć się w działaniu organu rażącego naruszenia prawa. Brak jest bowiem podstaw do stwierdzenia, że zaniechanie organu było zamierzone, czy też miało na celu utrudnienie skarżącemu dostępu do informacji publicznej. Z akt sprawy, w tym z treści odpowiedzi organu udzielonej w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku, wynika, że stan beczynności nie był wynikiem złej woli organu. Doszło do niej na skutek błędnej wykładni przepisów ustawy o dostępie do informacji publicznej, co w konsekwencji spowodowało niewłaściwe zastosowanie tej ustawy. W sprawie nie zachodził zatem przypadek oczywistego braku podejmowania przez podmiot zobowiązany jakichkolwiek czynności, czy też lekceważenia wniosku skarżącego.

Mając powyższe na uwadze, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, na podstawie art. 149 § 1 pkt 3 i § 1a ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi orzekł, jak w punkcie 1 i 2 wyroku. O kosztach postępowania sądowego Sąd orzekł, jak w punkcie 3 wyroku, na podstawie art. 200 powołanej ustawy. Do kosztów tych Sąd zaliczył uiszczony przez skarżące Stowarzyszenie wpis sądowy w wysokości 100 zł.

**Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem**

Agnieszka Wiechowicz

sekretarz sądowy